

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 10050 af 12/12/2023 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-04564

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2023-04564

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-04564

Berlingske får kritik for ikke at overholde aftale om gennemsyn

Berlingske bragte i maj en artikel, som blandt andet indeholdt et interview med en tidligere gymnasielærer om en sag, der vedrørte beskyldninger om krænkelse og ledelsessvigt. Den tidligere gymnasielærer klagede til Pressenævnet blandt andet over, at han ikke havde fået den endelige version af artiklen til gennemsyn inden offentliggørelse. Nævnet fandt, at Berlingske i den konkrete situation havde givet den tidligere gymnasielærer en berettiget forventning om, at han ville få den endelige version af artiklen til gennemsyn inden offentliggørelse og udtalte på denne baggrund kritik af Berlingske. Nævnet udtalte ikke kritik af de øvrige klagepunkter.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklerne ”»Når man bliver beskyldt for krænkelse er man ude«: Gymnasier kæmper med svære sager”, og ”Gymnasier kæmper med at håndtere krænkelsessager: »Gymnasieverdenen i hovedstaden er meget lille. Når man bliver beskyldt for krænkelse, er man ude«”, bragt den 28. maj 2023 i henholdsvis den trykte udgave af Berlingske og på b.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over Berlingskes handlemåde, og at han ikke fik den endelige artikel til gennemsyn inden offentliggørelsen.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] havde forud for offentliggørelsen forskellige korrespondancer med Berlingskes journalist [[Person 1]], og Pressenævnet har modtaget kopi af dele af den samlede korrespondance mellem [Klager] og Berlingskes journalist:

Af en sms-korrespondance den 25. maj 2023 fremgår [blandt andet]:

[Klager]: ”Sådan! Så har jeg sendt mine kommentarer. Jeg vil gerne have den endelige version til gennemsyn. Skal nok være super hurtig! ! Er det stadig planen, at den bringes i weekenden? Med venlig hilsen [Klager]. ”

[Person 1]: Hej [Klager]. Tak, vi ser på det i morgen. Det bliver små ændringer, hvis der kommer nogle, men du kan da godt få den endelige til syn også. Vender tilbage i morgen. Vh. ”

Den 25. maj 2023 havde Berlingskes journalist og [Klager] ligeledes en længere mailkorrespondance om artiklens indhold. Af denne fremgår blandt andet:

[Person 1]: ”Hej [Klager]. Jeg sender her det meste af artiklen, da du optræder i det meste af artiklen. Jeg tager forbehold for mindre ændringer, efterhånden som flere gennemgår den. Overskriften bliver næsten

med sikkerhed lavet om. Men artiklen er 95 % som jeg forestiller mig. Jeg foretrækker, at du vender tilbage på skrift, hvis du har bemærkninger. Vi har god tid. Hvis du ikke kan stå inde for indholdet, må vi justere eller droppe artiklen. Husk på, at jeg KUN kan skrive det jeg ved med sikkerhed. Alle former for udokumenterbare påstande er helt utænkelige at trykke.

Jeg ser frem til at høre fra dig. Send mig noget, og så lad os tale om det du sender i morgen. VH

Nedenfor denne mail fremgik et udkast til den påklagede artikel. Herefter fremsendte [Klager] samme dag en række kommentarer til artiklens indhold og skrev afslutningsvist i samme mail:

”Jeg vil meget gerne have den endelig version til gennemlæsning inden den bringes i Berlingske. Jeg skal nok være hurtig til at kigge den igennem. Er det stadig planen, at den bringes i weekenden? Og hvilken dag? Vil gerne forberede min familie. Mvh. [Klager].

[Person 1] svarede herefter samme dag:

”Hej [Klager]. Tak for dine kommentarer. De er saglige. Vi er ved at være i mål. Mange af dem var nok blevet fanget i den sidste korrektur og faktatjek. Men flere af dem tilføjer faktisk væsentligt nyt – fx din mail til vicerektor og kommentaren om pædagogikumkursus. Jeg er i tvivl om nummer 8, men det er nu også småting i det store billede.

Nummer 9 må du lige forklare. Hvordan skulle det give en injuriesag? Hun mener da, at du har krænket hende? (Jeg er åben for at ændre det, men jeg forstår ikke, hvordan det skulle give injurier?)

Så er der også den sætning med din fagforening. Jeg må på dette tidspunkt sikre mig, at jeg har spurgt ind til alt. Det gør ingen væsensforskel i artiklen, men er min rygdækning. Hvorfor er det ikke din fagforening mere? Og er den udskrift du sendte den anden dag den fulde udskrift fra mødet? Ellers må du gerne sende den. Igen, det forestiller jeg ikke ændrer noget. Men jeg må sikre mig, at jeg har tjekket alt. VH”

Den 26. maj 2023 besvarede [Klager] ovenstående mail:

”Kære [Person 1]

Det glæder mig, at du finder mine kommentarer saglige. Jeg har gennem hele forløbet forsøgt at være saglig, men har oplevet at blive udsat for karaktermord gennem 13 år! Lad os tage det over telefonen, når vi tales ved senere i dag.

Som sagt passer det mig bedst før kl. 15, men du bestemmer tidspunktet. Da min telefon vil være slukket det meste af dagen, så send gerne en mail med tidspunkt, der passer dig at ringe sammen. Med venlig hilsen [Klager]”

Den 26. maj 2023 havde [Klager] og [Person 1] en telefonsamtale af 17.56 minutters varighed. Af denne samtale, som Pressenævnet har modtaget kopi af, fremgår blandt andet:

[Tidskode: 05:05-05:15]

”[Klager]: Men vi har en aftale om, at du lige sender den endelige version til mig, ikke?

[Person 1]: Jamen, altså, jeg ved ikke om det giver mening, altså fordi det bliver den samme. Altså jeg ændrer ikke mere. ”

[Tidskode: 07:11-07:19]

”[Person 1]: Jeg skal nok sende, hvis, hvis jeg laver den [overskriften] om. Skal vi ikke sige det?

[Klager]: Okay, jo, jo.

[Person 1]: ...hvis jeg laver den om, skal vi ikke sige det? Men ellers er der ikke nogen ændringer. ”

[Tidskode: 16:59-17:23]

”[Klager]: [Person 1], Ku’ jeg ikke få den endelige udgave, altså inden, altså ku’ jeg ikke få den?

[Person 1]: Altså det ka’ du godt.

[Klager]: Ja, super!

[Person 1]: Det ka’ du godt. Jeg kan sagtens sende det... altså alt, alt det jeg sendte til dig i går, sender jeg bare til dig igen og så med de nye rettelser i.

[Klager]: Super, det vil være godt. Fordi så er jeg tryk. ”

Den 26. maj 2023 kl. 14.06 sendte [Person 1] følgende mail til [Klager]:

”Hej [Klager]. Her det jeg afleverer til redigering. Det er med forbehold for mindre ændringer. ”

I mailen er indsat et udkast til artiklen, som i væsentligt omfang svarer til den offentliggjorte artikel, som er gengivet nedenfor, men som blandt andet ikke indeholder passagen, hvor [Kommunen] svarer på vegne af [Gymnasium 1] i forhold til de påstande, som [Klager] har fremsat i artiklen.

Den 27. maj 2023 kl. 09.42 svarede [Klager] følgende til [Person 1]:

”Hej [Person 1]. Jeg har først nu fået en tilbagemelding nu fra min advokat, der påpeger følgende. ” Herefter er indsat en række kommentarer til det fremsendte udkast, og mailen afsluttes med følgende bemærkning: ”Jeg håber meget at disse rettelser kommer med. Mvh. [Klager]. ”

[Person 1] svarede herefter samme dag kl. 09.44:

”Ok, jeg prøver at nå det. Det tror jeg godt, jeg kan. ”

Påklaget artikel

Berlingske bragte den 28. maj 2023 artiklen ”»Når man bliver beskyldt for krænkelse er man ude«: Gymnasier kæmper med svære sager” i den trykte avis 1. sektion, nyheder. Artiklen blev ligeledes bragt samme dag på b.dk under overskriften ”»Gymnasieverdenen i hovedstaden er meget lille. Når man bliver beskyldt for krænkelse, er man ude«.

Der er i artiklen indsat et billede af [Klager], der sidder på en bænk i et grønt område. Af billedteksten fremgår:

”»Jeg synes, min sag viser, at vi har et stort problem på gymnasieområdet.« [Klager] føler sig forfulgt af krænkelsesrygter og har nu ufrivilligt forladt gymnasieverdenen. ”

Af artiklens underrubrik følger:

”Danske gymnasier kæmper for at finde en måde at håndtere et stigende antal #metoo-sager. En gymnasielærer påstår, at han er blevet udstødt fra gymnasieverdenen efter rygter om krænkelse. Hvordan finder man ud af, om han taler sandt? ”

Af artiklen fremgår:

”[Klager]’ karriere som gymnasielærer i hovedstadsområdet er ovre. For han har fået en fast følgesvend: beskyldninger, han hverken kan blive frikendt eller dømt for.

Han mærker dem efter egen overbevisning hele tiden.

Da han som nyansat gik ned ad gangen på [Gymnasium 1], og ingen hilste. Da han kort efter sin ansættelse på [Universitet 1] blev bekendt med, at en embedsmand fra [Ministeriet] havde ringet hans overordnede op for at spørge ind til hans ansættelse.

Hans skæbne er, at skyldsspørgsmålet er umuligt at afklare. Af samme grund handler denne artikel ikke om skyldsspørgsmålet.

Den handler i stedet om de centrale spørgsmål, som gymnasierne forsøger at håndtere i disse år:

- Hvordan håndterer en arbejdsplads beskyldninger om krænkelse i en tæt og relativt lille gymnasieverden?
- Hvordan sikrer gymnasier, at rygter ikke bliver til udstødelse?
- Og hvordan sanktioneres de krænkelse, der ofte ikke kan bevises?

Som det er nu, kan man ikke blive dømt og udstå sin straf. Og man kan ikke blive frikendt.

I stedet er man brændemærket.

Kronisk skyld eller uskyld

Rygtet er, at gymnasielærer [Klager] har krænkelse en kollega tilbage i slutningen af 00erne på [Gymnasium 2].

Det er ikke muligt at afklare - heller ikke for Berlingske, der har været i kontakt med en lang række af hans tidligere chefer og kollegaer, som ikke kan genkende historierne om krænkelse.

Men hvordan udelukker man, at noget har fundet sted uden for deres synsfelt?

Senest har [Klager] selv rejst spørgsmålet i en kronik i Information, der blev bragt i januar. Her leverede han det, som han betragter som en løsning: Det bør være arbejdspladsers ansvar at gå aktivt ind i en konflikt om krænkelse. De bør tage ansvar for at mane falske #metoo-rygter i jorden.

»Hvis man ikke går ind i sagen og får den afgjort, så er det et ledelsessvigt. Det mener jeg virkelig. For hvis ikke arbejdspladsen vurderer, hvad der er sandt og falsk, så bliver den anklagede pr. automatik dømt og udstødt,« siger han.

»Stor vækst« i krænkelsessager

[Person 2], der er rektor på [Gymnasium 3] og formand for Danske Gymnasier, siger, at gymnasierne i disse år oplever »en stor vækst« i antallet af krænkelsessager.

Han udtaler sig ikke om [Klager] sag, men i generelle vendinger.

»De fleste er mellem elever, men der er også en del, der handler om gymnasiets ansatte. Jeg tror ikke, der er flere, end der har været tidligere, men de kommer frem i lyset, og det er positivt. Det er bare utroligt komplicerede sager, som kan være meget svære at håndtere,« siger han.

[Person 2] mener, at gymnasierne som arbejdsplads har et stort ansvar for at træde aktivt ind og få mæglet og sanktioneret sager om krænkelse.

»Men reelt er det ofte svært at afgøre det. Vi skal ikke være en politimyndighed, anklagemyndighed eller overdommer. Det har vi ikke værktøjerne til. Der vil altid være sager, hvor man ikke kan afgøre, hvad der er sket.«

Og hvad gør I så i de sager, hvor man ikke kan afgøre, hvad der er sket? [Teksten er markeret med kursiv, *Pressenævnet*]

»Så må den beskyldte gå fri, sådan er det. Men det må bero på en konkret vurdering af troværdighed, for det kan være svært at bevise, at man er blevet krænket. Og det skal jo heller ikke være sådan, at ordet ikke har vægt,« siger han. »

Der er i artiklen indsat et afsnit med overskriften »SÅDAN HAR VI GJORT«, hvoraf fremgår:

»Berlingske har været i kontakt med en lang række kilder for at skrive denne artikel.

Langt de fleste optræder ikke i artiklen, men har bidraget med deres syn på sagen eller med at dokumentere eller afmontere oplysninger. Mange har ikke ønsket at stille op.

Berlingske har desuden benyttet en lang række skriftlige kilder som dokumentation. Det drejer sig om interne dokumenter fra [Ministeriet], afhøringsrapporter fra politiet, telefonnotater og lignende. »

Af artiklen fremgår:

»Problemet i en nøddeskal

Lad os skrue tiden nogle år tilbage til 2019-2020, hvor [Klager] var ansat som vikar på [Gymnasium 1] i [Bynavn 1].

Fra første arbejdsdag var det hans oplevelse, at han blev frosset ude.

»Der var ingen, der ville hilse eller tale meningsfuldt med mig. Det er først senere, jeg bliver bekendt med, at en kvindelig kollega havde spredt rygter om, at jeg mere end ti år før skulle have krænket hende, da vi arbejdede på [Gymnasium 2],« siger [Klager].

[Klager] og kvinden var kollegaer i slutningen af 00'erne på [Gymnasium 2].

Berlingske har været i kontakt med kvinden, der ikke har ønsket at udtale sig. Hun har dog en markant anden udlægning end [Klager].

Berlingske har tilmed talt med en lang række tidligere medarbejdere og chefer, der arbejdede med de to personer på [Gymnasium 2] i 2008 og 2009.

De siger samstemmende, at der var et meget problematisk forhold mellem de to, men ingen hverken hørte eller så noget til nogen krænkelser. Officielt var bataljen dengang nemlig af en mere teknisk karakter - den handlede om et timeregnskab.

»En ret voldsom konflikt«

Men kan man udelukke, at der er sket noget? Nej.

»Der var en konflikt mellem mig og den kollega,« siger [Klager].

»Det blev en ret voldsom konflikt. Jeg fortryder også, hvor hårdt jeg trak den konflikt op. Men jeg hørte aldrig om de rygter om, at jeg skulle have krænket hende. Ikke før mange år efter. Og det gjorde mine kollegaer heller ikke,« siger han.

Men ingen kan fuldstændigt udelukke, at der er sket noget. Det er den omvendte bevisførelses natur.

»Nej, det er jo problemet, for vi er altså et samfund, hvor man er uskyldig, hvis ikke der er beviser. Ikke den anden vej rundt. Og jeg synes, min sag viser, at vi har et stort problem på gymnasieområdet,« siger [Klager].

På [Gymnasium 1] ville [Klager] have ledelsen til at hjælpe med at rense ham.

Kort efter sin ansættelse, i januar 2020, tog han derfor kontakt og bad ledelsen gribe ind. [Klager] mener dog ikke, at ledelsen gjorde tilstrækkeligt.

Men også hans daværende fagforening indkaldte i juni 2020 ledelsen på [Gymnasium 1] til et møde - vel at mærke efter han havde fået at vide, at han ikke ville blive fastansat.

Under mødet betegnede [Fagforeningen]s repræsentant forløbet som »et ledelsessvigt.«

[Gymnasium 1] er landet eneste kommunalt ejede gymnasium. Derfor har [Kommunen] sendt et skriftligt svar på vegne af gymnasiet, hvor det fremgår, at [Gymnasium 1] og [Kommunen] »ikke kan genkende forløbet, som [Klager] fremstiller det«.

»Vi har siden 2020 besvaret en meget lang række henvendelser fra ham, hans sag er behandlet i alle relevante fora og der er brugt ekstraordinært mange ressourcer på at besvare hans spørgsmål og klagepunkter. Vores vurdering er i dag, at det ikke er muligt at komme til en fælles forståelse i sagen,« står der.

[Klager] mener aldrig, at han kan blive rensat, og derfor har han forladt gymnasieverdenen. Han mener ikke, at det er muligt at finde arbejde som gymnasielærer.

»Gymnasieverdenen i [Bynavn 2] er meget lille. Når man bliver beskyldt for krænkelser, er man ude, hvis ikke man har en ledelse, der går helhjertet ind i kampen. Men det gør ledelsen ikke. Man er uden sikkerhed,« siger han.

Spørgsmålet er så: Er det ikke sådan, det må være, hvis man skal krænkelser til livs?

»Nej for vi skal da have retssikkerhed. I kampen for retfærdighed glemmer vi, at kampen selv skal være retfærdig. Hvis ikke retfærdigheden er til stede, vinder vi ikke noget ved det.«

[Klager] forlod [Gymnasium 1], da hans midlertidige stilling udløb. Men rygtedannelsen fulgte med over på hans næste job i universitetsverdenen.

Et opkald fra en embedsmand

Da [Klager] i 2020 forlod gymnasieverdenen, fik han job på [Universitet 1] som [Stillingsbetegnelse].

På samme tid skulle han undervise på et kursus under teoretisk pædagogikum, der blev arrangeret af [Universitet 1].

Men kort tid efter, han var blevet ansat, ringede en embedsmand fra [Ministeriet] til [Person 3], der er [Stillingsbetegnelse] på teoretisk pædagogikum.

Embedsmanden, der var ansat på en chefkontrakt, ville høre, om [Person 3] havde tænkt sig at genansætte [Klager] i sin rolle som kursusleder.

Det spurgte den pågældende embedsmand om, fordi han havde hørt, at [Klager] havde krænkert en kursist under et tidligere kursus. Altså et nyt rygte.

[Klager] meldte senere sagen til politiet - han ville have embedsmanden dømt for embedsmisbrug.

Ifølge afhøringsrapporterne, som Berlingske har indsigt i, forklarede embedsmanden, at han havde hørt rygtet fra sin ekskæreste, der »var en del af musikmiljøet« og derigennem havde hørt om den nye krænkelse.

Ekskæresten var den samme kvinde, som [Klager] havde en konflikt med på [Gymnasium 2] for 14 år siden.

[Person 3] var ifølge afhøringsrapporterne overbevist om, at formålet med opringningen var, at hun ikke skulle genansætte [Klager] som kursusleder.

Embedsmanden fra [Ministeriet] blev dog aldrig tiltalt, da politiet ikke kunne godtgøre, at han havde handlet med intention om at skade [Klager].

Politiet lagde vægt på, at embedsmanden understregede, at han ikke havde handlet på sin ekskærestes vegne.

[Person 3] har i en mail bekræftet, at hun har forhørt sig, men aldrig er stødt på nogle, der kan genkende historier om krænkelse begået af [Klager].

Men det er ikke nok for [Klager], der har bedt om, at der bliver gennemført en advokatundersøgelse. Han mener, at deltagerne på kurset skal spørges én for én, om de har oplevet en krænkelse, så han kan blive 100 procent rensat.

»Igen mener jeg, at arbejdspladsen bør tage ansvar og få mig rensat mod den her bagvaskelse,« siger han.

Den pågældende embedsmand fik ikke nogen advarsel for sin handling. Det gjorde til gengæld hans daværende kontorchef, der havde talt usandt under behandlingen af sagen internt i ministeriet.

Begge har i dag virke uden for [Ministeriet].

I et svar skriver [Ministeriet], at den »pågående sag« oprindeligt er behandlet i [Styrelsen] som en personalesag.

Men sagen blev efterfølgende sendt over i departementet »under nærmere behandling«.

Det skete »med henblik på at sikre, at sagen var blevet behandlet korrekt, herunder inddragelsen af Kammeradvokaten, der ikke fandt anledning til at kritisere håndteringen af sagen,« skriver ministeriet. »

Der er i artiklen indsat et citat, hvorefter fremgår:

»»Vi har efterlyst retningslinjer, men vi har ikke fået dem endnu. Jo mere støtte vi kan få, jo bedre.«

[Person 2], Formand, Danske Gymnasier, rektor på [Gymnasium 3]»

Af artiklen fremgår:

»*Alvorlige anklager*

Rektor [Person 2] mener, at gymnasierne bør få nogle retningslinjer og vejledning til håndteringen af krænkelsessager.

»Vi har efterlyst retningslinjer, men vi har ikke fået dem endnu. Jo mere støtte vi kan få, jo bedre,« siger formanden for Danske Gymnasier.

Hvad skal sådanne retningslinjer indeholde? [Teksten er markeret med kursiv, *Pressenævnet*]

»Sagerne kan jo være relativt alvorlige anklager. Det kan eksempelvis betyde, at man skal flytte medarbejdere, og praksis er ofte, at man flytter den anklagede. Sådan noget kan man godt diskutere. Der kunne vi godt bruge nogle råd,« siger [Person 2].

»De værste sager er dem, man ikke entydigt kan afgøre. De kan trække ud i årevis, de kan have stor følelsesmæssig indvirkning, og det er ingen tjent med,« påpeger han.

Den udlægning kan ekstern lektor i offentlig ret ved [Universitet 2] [Person 4] genkende.

Han har selv været chef i mange år. Både som sekretariatschef i Region Hovedstaden, på [Bynavn 2]s Rådhus og i Beskæftigelsesministeriet.

I dag er han selvstændig og formand for organisationen Transparency International Danmark. Det skal understreges, at han ikke udtaler sig om [Klager] sag, men generelt.

Når han reflekterer over sin tid som leder, mener han, at vi generelt er for bange for at lede gennem sager, der handler om krænkelser.

»Man bruger ekstremt meget tid på at mægle som chef. En arbejdsplads er fyldt med konflikter. Det skal løses ved, at en leder træder ind og leder. Nogle gange kan man ikke løse den og må fyre den ene. Andre gange dem begge to. Men når man ikke gør noget, så vokser konflikten og bliver kronisk,« siger [Person 4].

Han mener, at det er en leders ret at handle ud fra sin overbevisning. Det er ikke alle spørgsmål, der skal være undersøgt til bunds i en advokatundersøgelse, før man kan handle.

»Se på sagen med [Person 5]. Det er jo TV 2s ret at fyre ham, hvis de ikke vil have ham på skærmen. Der behøver ikke være en højere sandhed. Medmindre en medarbejder har gjort noget kriminelt. Måske er det bedste, at man træffer en afgørelse, fyrer en medarbejder, betaler, hvad det koster, og at alle kommer videre. Ledelsen skal ikke være bange for at træffe den rigtige beslutning,« siger formanden for Transparency International Danmark. »

Øvrige oplysninger

Det fremgår af sagens oplysninger, at [Klager] søndag den 28. maj 2023 kl. 14.25 sendte følgende mail til [Person 1]:

»Hej [Person 1]. Så er artiklen bragt. Tak for samarbejdet. Jeg undrer mig dog over, at i absolut ingen af de udkast jeg fik til gennemsyn fra dig stod den passage, der nu pludselig er kommet med:

»[Gymnasium 1] er landets eneste kommunalt ejede gymnasium. Derfor har [Kommunen] sendt et skriftligt svar på vegne af gymnasiet, hvor det fremgår, at [Gymnasium 1] og [Kommunen] »ikke kan genkende forløbet, som [Klager] fremstiller det«. »Vi har siden 2020 besvaret en meget lang række henvendelser fra ham, hans sag er behandlet i alle relevante fora og der er brugt ekstraordinært mange ressourcer på at besvare hans spørgsmål og klagepunkt. Vores vurdering er i dag, at det ikke er muligt at komme til en fælles forståelse i sagen,« står der. »

Det er jo en ret væsentlig oplysning. For jeg kan dokumentere, at de taler usandt. Blandt andet kan jeg dokumentere, at vicerektor og tillidsrepræsentanten fabrikerer falske redegørelser til [Kommunen] og at [Kommunen] sletter den dokumentation, jeg har sendt til dem, som dokumenterer, at vicerektor og tillidsrepræsentanten taler usandt. Er det ikke noget, du synes er værd at dække? Mvh. [Klager]. »

[Person 1] svarede samme dag kl. 14.41:

»Hej [Klager]. Nej, de svarede først lørdag. De har jo lov til at få bragt et svar, men jeg overvejede egentlig ikke, om der kunne være noget faktuel forkert i det. Jeg synes jo ikke de skriver noget usandt. Jeg vil gerne høre mere i detaljen hvad det er du mener, men for nu er jeg på ferie. Artiklen kører desuden derudaf skulle jeg hilse at sige. God pinse. Vh»

[Klager]' klage er modtaget i Pressenævnet den 29. juni 2023.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]' synspunkter

[Klager] har klaget over, at Berlingske i forbindelse med [udarbejdelsen af] den påklagede artikel, hvor han er hovedpersonen og er blevet interviewet i en stor sag om falske beskyldninger om seksuelle krænkelser og ledelsessvigt, har handlet i strid med god presseskik.

[Klager] har anført, at eftersom interviewet af ham står som det centrale element i artiklen, bad han journalist [Person 1], som har skrevet artiklen, om at få tilsendt den endelige artikel til gennemsyn, inden

den blev bragt i Berlingske. [Klager] har blandt andet henvist til, at [Person 1] pr. sms den 25. maj 2023 bekræftede, at han vil få artiklen til gennemsyn, inden den ville blive bragt.

[Klager] har bemærket, at han efter artiklens offentliggørelse den 28. maj 2023 opdager, at journalisten over for ham har tilbageholdt en helt central udtalelse fra [Kommunen] og [Gymnasium 1]. [Klager] har i den forbindelse henvist til den passage fra [Kommunen], som fremgår af hans mail af 28. maj 2023 til journalist [Person 1], og som er gengivet ovenfor under sagsfremstillingen.

Udtalelsen fra [Kommunen] er imidlertid aldrig blevet forelagt, idet [Klager] har anført, at journalisten på intet tidspunkt orienterede ham om denne passage, hvilket [Klager] udtrykkeligt havde bedt ham om blandt andet i den ovennævnte sms-korrespondance.

[Klager] har anført, at Berlingskes journalist modtog ovennævnte udtalelse fra [Kommunen] fredag d. 26. maj, og at selv om han og journalisten skrev sammen pr. mail og sms den 27. maj 2023, dvs. efter at journalisten havde modtaget [Kommunen]s svar, så tilbageholdt journalisten denne udtalelse for ham, inden artiklen blev bragt, selv om han udtrykkeligt havde bedt ham sende den endelige version. [Klager] har bemærket, at han dermed ikke fik mulighed for at komme til genmæle mod det usande udsagn, som [Kommunen] i artiklen kommer med. Dette er ganske urimeligt, da det er hele sagens omdrejningspunkt, at [Gymnasium 1] og [Kommunen] taler usandt og skriver usande redegørelser i sagen. [Klager] har i forbindelse med klagen til Pressenævnet indsendt kopi af de ovenfor nævnte korrespondancer og bilag.

[Klager] har anført, at journalistens svar til ham, om at han modtog udtalelsen fra [Kommunen] lørdag [den 27. maj 2023] er usandt, idet [Kommunen] sendte ovennævnte passage til Berlingskes journalist om fredagen den 26. maj 2023, hvilket [Klager] har oplyst, at han har fået indsigt i via en aktindsigt hos [Kommunen]. [Klager] har endvidere anført, at denne aktindsigt viser, at det er Berlingskes journalist, som dikterer, hvad [Kommunen] skal udtale i artiklen. Pressenævnet har modtaget kopi af den omtalte mailkorrespondance mellem Berlingskes journalist og [Kommunen]. [Klager] har bemærket, at han finder det stærkt bekymrende, at medier i Danmark dikterer, hvad offentlige instanser skal udtale i en sag og ovenikøbet, når Berlingskes journalist er orienteret om, at [Kommunen] taler usandt i sagen.

[Klager] har anført, at han på ovenstående baggrund klager over følgende forhold:

- At journalist [Person 1] i sin mail af den 27. maj 2023 kl. 09:44 taler usandt om, hvornår han modtog svar fra [Kommunen], idet han i sin mail skriver, at han først modtog svar fra [Kommunen] lørdag den 27. maj 2023. [Klager] har bemærket, at han via aktindsigt hos [Kommunen] kan konstatere, at Berlingskes journalist allerede den 27. maj 2023 kl. 08.59 har kvitteret [Kommunen] for modtagelsen af deres udtalelse.
- At journalist [Person 1] ikke holder sin aftale om, at [Klager] skal have den endelig version af artiklen til gennemsyn, inden den offentliggøres.
- At journalist [Person 1] dikterer, hvad [Kommunen] skal svare i sagen. [Klager] har henvist til, at journalist [Person 1] i en mail til [Kommunen] den 26. maj 2023 kl. 09.28 skriver: ”Lige nu er [Kommunen] slet ikke nævnt. Men da jeg kan forstå, at I står for en linje på vegne af [Gymnasium 1] vil jeg som vi har talt om stadig gerne have en linje om, at I betragter sagen på en markant anden måde end [Klager], at I har brugt meget tid og mener den er behandlet.”

[Klager] har i sin klage til Pressenævnet i øvrigt henvist til, at han i to videoer har berettet og dokumenteret det groteske forløb, som artiklen omhandler.

[Klager] har overordnet bemærket, at Berlingske i deres indlæg for Pressenævnet på ingen måde tilbageviser hans tre klagepunkter, alene af den årsag, at Berlingske på intet tidspunkt leverer nogen form for dokumentation for deres påstande, som kan tilbagevises punkt for punkt.

Det er af [Klager] anført, at han mener, at det mildt sagt er en tilsnigelse, at Berlingske i deres indlæg for Pressenævnet skriver, at Berlingskes journalist siden 6. februar 2023 løbende har arbejdet på en artikel med ham. [Klager] har henvist til, at Berlingskes journalist først den 9. marts 2023 vender tilbage om, hvorvidt Berlingske vil dække sagen, ligesom journalisten i den indsendte optagelse af telefonsamtalen bruger næsten et minut på at beklage, at han ikke har været til at træffe, og at han har været kastet rundt til andre opgaver.

Om det af Berlingske i indlægget for Pressenævnet anførte om, at [Klager] har været bevidst om, at [Kommunen] har haft krav på at komme til orde mod de mange anklager, har [Klager] anført, at det selvfølgelig er tilfældet, men at det intet har med hans klage at gøre, idet den går på, at Berlingske og deres journalist dels ikke orienterer ham om, hvad [Kommunen]s (der ejer og derfor svarer for [Gymnasium 1]) svar er, dels at Berlingskes journalist dikterer, hvad [Kommunen] skal svare.

[Klager] har i den forbindelse henvist til de uddrag af telefonsamtalen mellem ham og Berlingskes journalist den 26. maj 2023, som er gengivet ovenfor under sagsfremstillingen.

I forhold til det af Berlingske anførte om, at [Klager] er bekendt med indholdet af det svar, som kommunen ender med at give, idet det er det samme svar, som kommunen har afgivet i forbindelse med [Klager]' kronik i Information i januar 2023, har [Klager] anført, at det er fuldstændig irrelevant, om han kender svaret eller ej, og at han i øvrigt slet ikke var klar over, at Berlingske ville bringe en udtalelse fra [Kommunen]. [Klager] har i den forbindelse også henvist til, at journalisten på intet tidspunkt i løbet af telefonsamtalen om formiddagen den 26. maj 2023 nævner, at han har bedt om en udtalelse fra [Kommunen], selv om han få minutter inden samtalen [kl. 10.30] har svaret på en mail til [Kommunen] herom. Det er heller ikke korrekt, at Berlingskes journalist og [Klager] i ugerne og dagen forinden artiklens offentliggørelse har talt om det scenarie, at [Kommunen] forventeligt vil svare, som de gjorde i forbindelse med [Klager]' kronik i Information i januar 2023.

Om det af Berlingske anførte om, at svaret fra [Kommunen] var et genmæle mod et hav af beskyldninger fra [Klager] rettet mod [Kommunen], og at svaret er fuldstændig faktuel og ikke fremsætter anklager mod [Klager], som kræver en kommentar den anden vej, har [Klager] bemærket, at netop fordi [Kommunen] havde svaret akkurat det samme tidligere, var det så meget desto mere vigtigt, at han fik mulighed for at komme til orde. [Klager] har anført, at faktum er, at [Kommunen] havde svaret det samme i Information, men at han ikke vidste, at de var blevet spurgt, og at en dialog er kendetegnet ved, at man skiftes til at have ordet. Den mulighed har Berlingske ifølge [Klager] snydt ham for ved at love, at han vil få den endelige version til gennemsyn, hvilket de ikke har overholdt.

Dermed har [Kommunen] nu hele to gange haft det sidste ord i denne sag (både i Information og i Berlingske).

[Klager] har med henvisning til samtalen mellem ham og Berlingskes journalist anført, at det er usandt, når Berlingske i indlægget for Pressenævnet har gjort gældende, at artiklen blev gennemgået minutløst

både den 25. og 26. maj 2023 med [Klager] med den klare aftale, at det var med forbehold for ændringer, og at svaret fra [Kommunen] først kom efter denne gennemgang.

Det er af [Klager] anført, at det er usandt og udokumenteret, når Berlingske skriver, at ”det er som bekendt journalisten, ikke kilderne, der har redigeringsretten. Det har journalisten utallige gange både mundtligt og skriftligt måtte betone over for klager”, og han har i den forbindelse også henvist til indholdet af den omtalte telefonsamtale mellem ham og journalisten.

Afslutningsvist har [Klager] blandt andet anført, at hele denne sag på begrædelig vis tydeliggør, hvordan medierne selv spiller en yderst kritisabel og aktiv rolle i #MeToo-bølgen, og at det ikke alene er uværdigt, men skadeligt for både #MeToo-bevægelsen og bevægelsen mod mere ligestilling, da medierne splitter befolkningen yderligere, i stedet for at tegne et mere nuanceret billede.

2.2 Berlingskes synspunkter

Berlingske har anført, at mediet ikke mener, at de i denne sag på nogen måde har bragt sig i konflikt med de vejledende presseetiske regler, hvorfor Pressenævnet bør afvise klagen.

Berlingske har i den forbindelse henvist til, at [Klager]' klage dels er fremsat på beskyldninger, der åbenbart kan tilbagevises, dels på misforståelser, der kunne være udredt under en telefonsamtale, hvis [Klager] selv ønskede det. Desuden angår klagepunkterne ikke det redaktionelle stof, som er blevet offentliggjort. I stedet angår de en kildes ønske om at komme yderligere til orde i en artikel, hvor det er ham, der anklager [Kommunen] og [Gymnasium 1] for dårlig behandling.

Berlingske har anført, at det er nødvendigt at gå i detaljer med processen omkring artiklens tilblivelse, idet klagens væsentligste indhold er af procesmæssig karakter.

Til [Klager]' første klagepunkt har Berlingske bemærket, at journalist [Person 1] siden 6. februar 2023 løbende har arbejdet på en artikel med klageren, gymnasielærer [Klager], der føler sig forfulgt af rygter om overgreb. I al den tid har [Klager] og journalisten været i kontakt et utal af gange ved opkald, mail og sms'er. Den af klager fremlagte korrespondance er derfor i allerhøjeste grad ufuldkommen og taget fuldstændig ud af kontekst. Under udarbejdelsen af artiklen har [Klager] været bevidst om, at [Kommunen], der ejer og derfor svarer for [Gymnasium 1], har haft krav på at komme til orde mod de mange anklager, nogle valide, mange andre udokumenterbare og derfor ikke bragt i den påklagede artikel, som [Klager] fremsætter.

Berlingske har anført, at [Klager] desuden kender indholdet af det svar, som kommunen ender med at give, da det fuldstændig en-til-en er det samme svar, som [Kommunen] gav til Dagbladet Information i januar 2023, hvor [Klager] fik bragt en klumme om sin sag. Han har simpelthen set svaret før. Berlingske har i den forbindelse henvist til [Klager]' kronik: *”Arbejdspladser har ansvar for at mane falske #MeToo-rygter i jorden. Ellers svigter de retssikkerheden”*, bragt den 31. januar 2023 på information.dk, hvor det fremgår, at [Kommunen] og [Gymnasium 1] svarer følgende på kronikkens kritik: »Vi kan ikke genkende forløbet, som [Klager] fremstiller det. Vi har desuden siden 2020 besvaret en meget lang række henvendelser fra ham, hans sag er behandlet i alle relevante fora, og der er brugt ekstraordinært mange ressourcer på at besvare hans spørgsmål og klagepunkter. Vores vurdering er i dag, at det ikke er muligt at komme til en fælles forståelse i sagen.«

Berlingskes journalist er ydermere af den meget klare overbevisning, at han flere gange i løbet af researchfasen har tilkendegivet over for [Klager], at [Kommunen] mest sandsynligt vil gensende det præcis samme svar til Berlingske, som de sendte til Information i januar 2023. Berlingske har bemærket, at dette ikke på noget tidspunkt gav anledning til kritik fra [Klager].

Berlingske har anført, at svaret fra [Kommunen] derudover er et genmæle mod et hav af beskyldninger fra [Klager] rettet mod [Kommunen]. Svaret er fuldstændigt faktuel og fremsætter ingen anklager mod klager, der kræver et genmæle den anden vej.

At Berlingskes journalist skrev til [Klager], at han først modtog svaret fra [Kommunen] lørdag [den 27. maj 2023], hænger ganske enkelt sammen med, at journalisten tydeligt, som det også kan ses i den indsendte mailkorrespondance mellem journalisten og [Kommunen], gav kommunen svarfrist fredag den 26. maj 2023 klokken 14, da journalisten skulle forlade kontoret og var bortrejst i pinsen. Da svaret fra kommunen først tikkede ind den 26. maj 2023 kl. 14.32, altså efter journalisten var rejst, så han det først dagen efter, om lørdagen, hvor han også kvitterede.

Med andre ord er årsagen til, at Berlingske journalist skriver til [Klager], at han først modtog svaret lørdag, at han faktisk først så det lørdag og ikke var opmærksom på, om det var kommet fredag eller lørdag. Det har heller ingen betydning. Pointen er, at artiklen blev gennemgået minutiøst både torsdag og fredag [den 25. og 26. maj 2023] mundtligt og skriftligt med klager med den klare aftale, at det var med forbehold for ændringer, og at svaret fra [Kommunen] først er kommet efter gennemgangen. Berlingske har i den forbindelse navnlig henvist til mailkorrespondancen, som journalisten og [Klager] havde den 25. og 26. maj 2023.

Berlingske har anført, at tidslinjen omkring artiklens udgivelse er den følgende:

Artiklen gennemgås torsdag og fredag [den 25. og 26. maj 2023] med grundig inddragelse af [Klager] mundtligt og skriftligt og afleveres til udgivelse. Berlingske har bemærket, at dette dokumenteres af mailkorrespondancen mellem [Klager] og Berlingskes journalist, som der er henvist til ovenfor. Lørdag morgen ser Berlingskes journalist, at [Kommunen] har svaret forventeligt på anklagerne fra [Klager]. Det er et svar, som ikke kræver modsvar fra klager, som har været offentliggjort før, og som klager kender. Det scenarie har journalisten og [Klager] talt om i dagene og ugerne forinden. Journalisten kontakter en kollega på avisen og får ham til at indsætte svaret fra [Kommunen] i artiklen og kvitterer efterfølgende for svaret klokken 08.59.

En lille time senere, klokken 09.42, henvender [Klager] sig på SMS og mail med en urelateret anmodning. Han vil gerne have et par yderligere ændringer i artiklen, som ellers er blevet gennemgået dagene forinden. Han vil nu have fjernet to formuleringer, men viser pludselig også utilfredshed med underrubrikken.

Berlingskes journalist indvilger i at fjerne en formulering, men ændrer ikke underrubrikken, som klager flere dage forinden havde set. Artiklen er jo egentlig afleveret, og det er som bekendt journalisten, ikke kilderne, der har redigeringsretten. Det har journalisten utallige gange både mundtligt og skriftligt måtte betone over for klager. Berlingske har i den forbindelse henvist til [Person 1]s mail til [Klager] den 25. maj 2023, hvor han tager forbehold for mindre ændringer.

Desuden får journalisten det indtryk, at [Klager] vil blive ved med at skubbe til vinklingen, så længe det overhovedet er muligt. Korrespondancen denne lørdag er ikke en samtale og ikke en ny korrespondance, hvor hele artiklen igen skal godkendes, da der allerede er taget forbehold for mindre ændringer. Der er tale om nogle nye krav fra klager. Journalisten finder det ikke her relevant at nævne, at det ventede svar på kritikken fra [Klager] mod [Kommunen] er modtaget. Det er som nævnt svar på anklager fra klager og kræver derfor ikke yderligere forelæggelse for klager. Det fremgår af de presseetiske regler, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes. Svaret fra [Kommunen] indeholder ikke skyggen af den slags oplysninger.

Berlingske har anført, at svaret netop er indsat for at imødekomme reglerne for god presseskik, hvoraf det fremgår, at “angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde”. Derfor har journalisten indsat svaret fra [Kommunen] i artiklen på det sted i teksten, hvor [Klager] anklager kommunen, så snart det kom journalisten i hænde på trods af ferie og efter angivet deadline.

For så vidt angår [Klager] andet klagepunkt har Berlingske anført, at avisen er af den klare opfattelse, at der er handlet i overensstemmelse med god presseskik. Faktisk har avisens journalist forelagt nærmest hele artiklen for [Klager] og imødekommet ham vedrørende mange af de justeringer, han efterfølgende ønskede. Der er tale om en meget omfattende inddragelse af kilden i den endelige udarbejdelse af artiklen. Journalisten skriver endda ganske tydeligt til [Klager], hvad aftalen er, så det ikke kunne misforstås, nemlig, at det meste af artiklen fremsendes, og at det var med forbehold for mindre ændringer.

Det er både aftalt mundtligt med [Klager], at artiklen vil være genstand for rettelser efterfølgende, og det er også skrevet til ham i den mail, hvor artikeludkastet sendes, hvor der torsdag 25. maj kl 13.33 står: “Hej [Klager]. Jeg sender her det meste af artiklen, da du optræder i det meste af artiklen. Jeg tager forbehold for mindre ændringer, efterhånden som flere gennemgår den. Overskriften bliver næsten med sikkerhed lavet om. Men artiklen er 95 % som jeg forestiller mig.”

Berlingske har i forhold til [Klager]’ tredje klagepunkt anført, at det ganske åbenbart ikke er tilfældet, at journalisten dikterer, hvad [Kommunen] skal svare i sagen. Berlingske har bemærket, at avisens journalist gentagne gange i løbet af den sidste uge op mod artiklens udgivelse har været i kontakt med [Kommunen] og en lang række andre kilder, der ikke fremstår i artiklen, i håb om at få en kilde fra [Gymnasium 1] eller kommunen til at stille op. I de samtaler har [Kommunen]’s presseafdeling over telefonen gentagne gange forklaret journalisten, at kommunen mest sandsynligt agter at svare det præcis samme som til Information i januar 2023, og hvad den linje helt præcist indeholder.

Da [Kommunen] på trods af god tid til svar på kritikken fra [Klager] stadig ikke er vendt tilbage fredag morgen den 26. maj 2023, skriver Berlingskes journalist klokken 09.27 for en sikkerheds skyld til kommunens pressechef, at han gerne vil have det skriftlige svar i erkendelse af, at [Kommunen] ikke er vendt tilbage med en kilde, der vil stille op. Journalisten kender den linje, som pressechefen selv i samtaler med journalisten har indikeret, at kommunen vil lægge. Det er den linje, han gengiver i pågældende mail. Det er naturligvis ikke et diktat af, hvad kommunen skal skrive. Og det er da også præcis den linje, kommunen gav til Information i januar 2023. Berlingske har henvist til den mailkorrespondance mellem Berlingskes journalist og [Kommunen], som [Klager] har indsendt.

Berlingske har afslutningsvist bemærket, at mediet mener, at Berlingske ikke på nogen måde har ageret i uoverensstemmelse med de presseetiske regler. Tværtimod har avisens ageren sigtet på at sikre den kritiserede part, [Kommunen], adgang til at svare på kritikken fra [Klager].

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jørgen Steen Sørensen, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 34, at "*massemediernes indhold og handlemåde*" skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist, som er part i Pressenævnets sag.

God presseskik

Aftale om gennemsyn

[Klager] har klaget over, at han ikke fik den endelige version af artiklen til gennemsyn inden artiklens offentliggørelse den 28. maj 2023, hvilket er et brud på den aftale, han havde indgået med Berlingske.

Det følger af medieansvarslovens § 34, at massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages. Det bemærkes dog generelt, at et medie (redaktøren) på baggrund af sin egen eller sine medarbejderes adfærd kan have forpligtet sig til at bringe en given omtale.

I den forbindelse bemærkes det endvidere, at en aftale om gennemsyn ikke indebærer en ret til at godkende artiklens indhold inden publicering.

Nævnet lægger til grund, at Berlingskes journalist i sms af 25. maj 2023 på [Klager]' forespørgsel om at få den endelige version til gennemsyn blandt andet svarede: "Det bliver små ændringer, hvis der kommer nogle, men du kan da godt få den endelige til syn også. ", ligesom Berlingskes journalist i telefonsamtalen af 26. maj 2023 tilkendegav, at [Klager] ville få den endelige version til gennemsyn.

Nævnet finder på baggrund af sagens oplysninger, at Berlingske må anses for at have efterladt et klart indtryk hos [Klager] om, at han ville få den endelige version til gennemsyn inden offentliggørelse, og at [Klager] derfor i den konkrete situation havde en berettiget forventning om, at han ville få den til gennemsyn inden offentliggørelse. Nævnet finder endvidere, at artiklens emne ikke var af en sådan aktualitet, at dette kunne begrunde, at artiklen skulle offentliggøres, uden at [Klager] havde fået den endelige version til gennemsyn.

Pressenævnet finder herefter, at Berlingske i den konkrete situation har tilsidesat god presseskik ved at offentliggøre artiklen uden, at [Klager] fik den endelige udgave til gennemsyn, og nævnet udtaler kritik heraf.

Mediets handlemåde mv.

[Klager] har klaget over, at Berlingskes journalist over for ham har oplyst, at han først har fået svar fra [Kommunen] den 27. maj 2023, idet dette svar rettelig er sendt til Berlingskes journalist den 26. maj 2023.

På baggrund af sagens oplysninger lægger nævnet til grund, at [Kommunen] den 26. maj 2023 kl. 14.32 fremsendte deres kommentar til den påklagede artikel, og at Berlingskes journalist kvitterede herfor lørdag den 27. maj 2023.

Nævnet finder, at det havde været hensigtsmæssigt, såfremt [Klager] var blevet oplyst, at svaret fra [Kommunen] var blevet fremsendt den 26. maj 2023. Nævnet finder imidlertid ikke, at dette udgør et så væsentligt forhold, at der er grundlag for at udtale kritik af Berlingske i denne sammenhæng. Nævnet udtaler derfor ikke kritik.

[Klager] har endvidere klaget over, at Berlingskes journalist har dikteret det svar, som [Kommunen] er citeret for i den påklagede artikel.

Af sagens oplysninger fremgår det, af Berlingskes journalist den 26. maj kl. 09.28 sender følgende mail til [Kommunen]:

”Jeg vil gerne stadig have en linje fra jer om sagen med [Klager]. I forhold til kronikken i Information er der ikke samme kritik af [Kommunen] i den her artikel. Den fokuserer meget på gymnasiernes generelle problem med at håndtere krænkelssager. Lige nu er [Kommunen] slet ikke nævnt. Men da jeg kan forstå, at I står for en linje på vegne af [Gymnasium 1] vil jeg som vi har talt om stadig gerne have en linje om, at I betragter sagen på en markant anden måde end [Klager], at I har brugt meget tid og mener den er behandlet. Det er meget relevant for mig at kunne skrive det i min artikel, som efter min bedste overbevisning er meget balanceret og ikke tegner noget entydigt billede af noget.”

Nævnet lægger til grund, at den kommentar, som [Kommunen] er citeret for i den påklagede artikel er enslydende med den kommentar, som kommunen afgav i forbindelse med [Klager]’ kronik i Information den 31. januar 2023, og at Berlingskes journalist forud for ovennævnte mail også har været i telefonisk kontakt med [Kommunen] om en udtalelse til den pågældende artikel.

Pressenævnet finder på baggrund af sagens oplysninger, at det fremstår tilstrækkelig klart, at Berlingske [s journalist] ikke dikterer [Kommunen]s svar i sagen, men at han henholder sig til de samtaler, som han har haft med kommunen forud for artiklen. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at svaret er enslydende med det svar, som [Kommunen] tidligere har afgivet om sagen. Nævnet finder på denne baggrund ikke grundlag for at udtale kritik.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Berlingske at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

” [rubrik]

Pressenævnet kritiserer Berlingske

[underrubrik]

Berlingske får kritik for ikke at overholde aftale med en kilde om at få artikel til gennemsyn

[tekst]

Berlingske bragte i maj en artikel, som blandt andet indeholdt et interview med en tidligere gymnasielærer om en sag, der vedrørte beskyldninger om krænkelse og ledelsessvigt. Den tidligere gymnasielærer klagede til Pressenævnet over, at han ikke havde fået den endelige version af artiklen til gennemsyn inden offentliggørelse. Nævnet finder, at Berlingske i den konkrete situation har givet den tidligere gymnasielærer en berettiget forventning om, at han ville få den endelige version af artiklen til gennemsyn inden offentliggørelse og udtaler på denne baggrund kritik af Berlingske.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse i den digitale udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal bestå i en selvstændig artikel med Pressenævnets logo som illustration. Artiklen skal prioriteres, f.eks. med placering på en forside i den øverste kategori i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse og skal placeres før eventuel betalingsmur. Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig. Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

Offentliggørelse i den trykte udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske til illustration af Pressenævnets logo og på det sted i mediet, hvor

mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet. Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

Afgjort den 12. december 2023